

b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Rewizji zakładów złotniczych dokonywa urzędnik probierczy, zaopatrzone w urzędowe upoważnienie w obecności właściciela zakładu lub jego zastępcy. Rewidującemu urzędnikowi towarzyszy w charakterze pomocniczym drugi urzędnik probierczy.

§ 2. Art. 543 rosyjskiej ustawy probierczej uchyla się.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

901.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 października 1923 r.

w przedmiocie ustawiania w gorzelniach na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, lubelskiego i kieleckiego aparatów kontrolno-mierniczych wytwórni krajowych, wydane w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 287).

Na zasadzie §§ 31, 51, 52 i 101 austr. ust. o opodatkowaniu spirytusu z 20 czerwca 1888 r. (austr. Dz. U. P. № 95) zmienionej częściowo ces. rozp. z 17 sierpnia 1899 r. (austr. Dz. U. P. № 120 II) oraz art. 302 ros. ust. akc. 1901 (ros. Zb. Pr. t. V) zarządza się co następuje:

§ 1. W nowouruchomianych gorzelniach tudzież gorzelniach nie posiadających dotąd aparatów kontrolno-mierniczych na obszarach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, lubelskiego i kieleckiego można ustawić oprócz spirytusomierzów wytwórni M. Bobra we Lwowie także i alkoholomierze samoczynne wytwórni „Technika Gorzelnicza” w Warszawie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

902.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 października 1923 r.

w przedmiocie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopoli tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Aż do czasu utworzenia normalnych rejonowych hurtowni tytoniowych na obszarze woje-

wództw: poznańskiego i pomorskiego obowiązani są istniejący tam obecnie hurtowi sprzedawcy wyrobów tytoniowych (§ 20 rozporządzenia z dnia 29 października 1922 r.—Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) wykupować wyroby tytoniowe w Państwowym Magazynie wyrobów tytoniowych w Toruniu wzgl. w Poznaniu, po ewentualnem zorganizowaniu tam takiego Magazynu, za potrąceniem od ceny taryfowej ustalonej prowizji detalicznej i hurtowej.

Minimalną ilość rządowych wyrobów tytoniowych jaką hurtownik winien wykupić przynajmniej raz w miesiącu ustala się na 100.000 szt. papierosów wzgl. 100 kg. tytoniu lub 10.000 szt. cygar. Zakupiony w powyższy sposób towar będą mogli hurtowi sprzedawcy sprzedawać sami detalicznie wprost konsumentom, obowiązani będą sprzedawać je również detalicznym sprzedawcom swego powiatu za potrąceniem od ceny taryfowej ustalonej prowizji detalicznej. Po zaspokojeniu zapotrzebowania detalicznych sprzedawców swego powiatu będą mogli hurtowi sprzedawcy sprzedawać nabyte rządowe wyroby, w miarę zapasów, również innym detalicznym sprzedawcom na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

§ 2. Detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego zaopatrywać się będą w rządowe wyroby tytoniu w zasadzie u hurtowych sprzedawców w sposób wymieniony w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Niezależnie od powyższego będą mogli oni wykupować rządowe wyroby tytoniowe bezpośrednio w Państwowym Magazynie wyrobów tytoniowych w Toruniu względnie w Poznaniu za potrąceniem od ceny taryfowej ustalonej prowizji detalicznej, po potrąceniu zaś prowizji detalicznej i hurtowej jedynie pod warunkami wymienionymi w § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Tak hurtowi jak i detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego obowiązani są utrzymywać stale na składzie wyroby tytoniowe rządowej produkcji.

§ 4. Przeciw sprzedawcom niestosującym się do postanowień §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia stosować należy kary takie, jak przewidziano w § 2 ustęp drugi rozporządzenia z dnia 17 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 531).

§ 5. Aż do czasu utworzenia normalnych rejonowych hurtowni tytoniowych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarze tych województw oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej otrzymywać będą ustaloną prowizję (rabat) detaliczną i hurtową o ile wykupować będą w Państwowych Magazynach wyrobów tytoniowych naraz conajmniej ilości ponad 100.000 sztuk papierosów względnie 100 kg. tytoniu lub 10.000 sztuk cygar.

W takich wypadkach nabywają oni prawa i przyjmują obowiązki określone w § 15 ustęp 4 b, rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285) Detaliczni sprzedawcy na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego obowiązani są

ponadto w wypadkach takich stosować się do postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarach województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego otrzymywać będą także prowizję detaliczną i hurtową, o ile wykupywać będą w państwowych magazynach wyrobów tytoniowych conajmniej ilości określone w § 5.

Wolno im będzie jednak, jak dotąd, dokonywać zakupów bezpośrednio w tych magazynach tylko pod warunkami określonymi w § 20 ust. 4 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 285).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

903.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 3 listopada 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzeń: Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu 1) z dnia 7 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 68, poz. 532) i 2) z dn. 15 września 1923 r. w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. № 93, poz. 743) określa się do nowego zarządzenia na 35.999.900% agio, czyli mnożnik 360.000.

§ 2. Towary, nieobjęte wykazami, zawartymi w § 1 rozporządzeń z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 532) i z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 743), ani obowiązującym w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 roku o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 66, poz. 517), przedłużeniem rozporządzeniem z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 871) opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 26.999.900% czyli mnożnik 270.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozpo-

ządzenie z dnia 17 października 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 105, poz. 831).

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

904.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 października 1923 r.

o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 23 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 587) otrzymuje brzmienie następujące:

„Tytułem zwrotu kosztów zbadania typu lub poszczególnego pojazdu i wydania znaków rejestracyjnych — winien interesowany uiścić opłatę według następujących norm:

RODZAJ POJAZDU	Opłata za każde 100 kg. wagi w stanie gotowym do drogi (bez ładunku)
Samochody osobowe i motocykle	4 złote
Samochody ciężarowe i traktory	1 złoty

§ 2. Ustęp trzeci tegoż § 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą, względnie sprzedażą pojazdów mechanicznych, uiszczają za nietrwający dłużej niż 30 dni przydział jednej pary numerów próbnych (§ 20) do jednego pojazdu, opłatę ryczałtową w wysokości 10 złotych. W razie przydziału na dłuższy przeciąg czasu należy uiszczać taką samą kwotę co miesiąc”.

§ 3. Punkt e) ustępu drugiego § 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „e) dowód wpłacenia do kasy skarbowej kwoty 5 złotych na koszt egzaminacyjny.”

§ 4. Stawki złotowe przeliczają się na marki według kursu ustalonego dla złotego przez Ministra